

lyománya volt, itt tüzetes és részletes leírását adjam, azt úgy hiszem önök nem várják tőlem uraim! Nem engedné ezt sem az idő rövidsége, mely önök becses figyelmét visszaelnem tiltja, sem azon korlátok, melyekbe a téren csekély egyéniségemnek mint e téren nem szakértőnek ismeretét ütköznek a számított önöknek elnézésére ha e tekintetben szives engedelmükkel csak a leglényegesebb mozzanatok és szempontok vázlatos összefoglalására szorítkozom.

Az első leglényegesebb vívmányára gyanánt a 48-ik alkotmányunk mindenestől Magyarország a ma teljes függetlenség és önálló államisága volna feltüntethető minővel édes hazánk a fenséges dynastia uralkodása óta soha az előtt nem diékedheték; azonban, ha e tárgyunk tovább nem mulatok, azt igen fontos és alapos okból teszem. Nem akarnék ezen beszédemben pártállást elfoglalni, nem mintha e tekintetben erős és tiszta becsülettel nem bírnék, hiszen e felől Nyireg-háza választó községe előtt egy ízben már nyilatkozatot is tettem, hanem mivel hiszem és óhajtom hogy a mai hazafiás ünneppel nem csak egyik vagy másik pártunk, de pártkülönbösg nélkül e város minden hazáját ószintén szerető polgára számára a hazafiás kegyelet ünnepe legyen, hogy ez óhajom és reményem nem volt tulozott, nem volt hiába való, mutatja az miszerint önök sorában többféle politikai nézeteket látok képviselve az egy nagy és szent eszmét áldozati oltára körül közörmömel egyesülve. Nem akarnék mondom a ma ünneppel kizárólagos pártügy színvonalára szállítanál, azonban úgy vagyok meggyőződés, miszerint a hazában létező politikai pártok egyikének részéről sem találhatok ellentmondásra ha a nélkül, hogy most fessegetem, lehetne-e másként vagy nem? kimondom egyszerűen a száraz tény, hogy az ország a ma teljes függetlensége és önállósága, mely a 48-ik alkotmány egyik lényeges jellegét s ismervét képezte, ez időszerint nem létezik többé. — Természetesen fogják tehát önök, uraim! találni, ha ezen mozzanatnál, mint a jelenben tényezőként nem szereplőnek s jelenleg csak is történelmi becses bírónál, tovább nem mulatva a márt. 15-iki program a 48-ik alkotmány azon vívmányaira térek át, melyeknek áldását ma is élvezük. Ezeknek összegét pedig ezen egyetlen de sokat mondó szóban mondhatjuk ki s vonhatjuk össze „democrazia” mintegy zárúrszítésre leomlottak a választalak, melyek eddig egyik társadalmi osztályt a másiktól elválaszták. A hazának nem volt többé senki mostoha gyermeke, mindenki egyenlő részét kapott a jogokból és kötelességekből, a jobbgy nem volt többé jövevény ama földarabon, melyet atyáink verjétek munkája követérett meg, szabadbírtokosává lón telkének, szabadpolgárává a hazának, az egyenlőség és szabadság nagy elvei tették lőnek. Az alkotmányunk addig szűk korlátai kitágultak, a nép milliói, kik eddig az alkotmány sánczain kívül állottak, most egyszerre nyitva láták magok előtt a polgári jogok sorompóját s a terhek meyleknek kizárólagos viselése alatt vállaik eddig görnyedtek, az erők arányához képest lettek a hon valamennyi polgárai között felőzta.

Nagy, felette nagy változás volt ez, tisztelt polgártársak s valamint az ki alacsony sorból s inségből vergődött fel magasabb polczra és jó létre, helyes cselekszi, ha jelen helyzetének verőfenyes magasztalóról visszatekint a szomorú multra, hogy jelen helyzetének előnyeit annyival inkább legyen képes méltányolni; vessünk mi is egy pillantást a 48 előtti időkre, s hasonlítunk velők össze a 48-iki vívmányokat, hogy ennek előnye a multtal szemben annyival inkább kitünjenek. A játékszim, melynek függőnye emlékeztünk előtt felgördül, 2 részre van elrekesztve. Az egyik oldalon a

kiáltásogoszty élé gondatlan napjait. A természet azon adományai, melyek alatt az asztal görnyed jóformán legkisebb fáradság nélkül azoknak lőnek összehordva, kik ez Istenadományokat élvezik, a földet, mely a kenyeret természet, rothban ingyen művelte be saját igavonó barmával a hűbéres jobgy, s ugyan ő izzadta és hordta össze ingyen a földesuri illetékek címzet a többi élelmi czikket is. Az ősi bírtok, ha a holdak száma ezerekre terjed is, addó mentes, az utnak mélyet nem csak közösen szive igénybe a jobbjágygal, de melyen őt a jobbjágy vontatja is, fantasztikus semmi köze, fia a hadi szolgálatól teljesen szabad, s a katonát sem élelemmel sem lakással ellátni nem tartozik, de ha fia önként lép a hadsereg közé, teheti ezt azon reménygel, hogy cimzere hathatos ajánlat az ezüst kardjoh elnyerésére. Az ősi vérváztata kardját a fogason rozda marja, legfeljebb a választások és tisztújítások alkalmával kerül le onnét a régi szablya, hogy ura kezében a megvibáz udvarán véres csatákban szerepeljen. Mert a választás, joga s ezzel a megyei és országos ügyekre való befolyas a kiváltságos osztálynak kizárólagos joga, s a választás ismét csak ezen kiváltságos osztály szülőitőre eshetik ki előt a közhivatalok sorompói egytől egytől nyitva állanak. Boldog, létszeresen boldog fia a szerencsének, ki ezen kiváltságos osztály sorában született, ő a hazának elkényeztetett gyermeke, beceje, kire születésekor fortuna istenasszony ajkai mosolyogtak, ki kéjelegve csing s nő nagyra az édes anyja, a haza dicsőítő emlíön, a nélkül hogy annak irányában vizszakótelmeiket jóformán csak ismerne is.

Az eddigiek mindenben komo ellentét a látvány, mely a szinpad másik oldalán tárul fel előttünk. Itt a szegény adóró né a „misera plebs contribuens” görnyed napi munkájának terle alatt. S ezen teher valóban nem csekély. Az évrnek körülbelől 300 munkanapja közül több mint egy harmadát ingyenes urdolgások elöltőntie, s hátra van a főpót a közmunka. Az országuton, melyre ő hordja, melyen ő tőri ingyen a követ, talán jutalmul ezért, ő fizeti a vámost is. Minután természetéből a tizedet, a kilenczedet kiszolgáltatta, gondja legyen, hogy még az országos adó is kiteljen belőle, mert hiszen ez kizárólag az ő vállán nyuszik. És ez talán rendű van így, legalább, ha adóját fizeti, akkor jut eszébe hogy ez országának ő is polgára hiszen befolyása úgy sincs az ország ügyeibe, mely körül akaratját sem, a falusi bíró tétl esetét kivéve a választásoknál sem más módon latba nem veheti. Hogy a katonatartás terhe is csak reá nehező, ennek jogosultságot talán onnét magyarázhatja ki manának, mert hiszen a saját fiától nem sajnálhatja, pedig ő ő fia az, kit kötéllé katonának foglalkat s ez is rendű van, hisz más téren úgy sem szolgálatja az országot; legyen bár a legkiválóbb tehetség is, a közhivatalok utja zárva előtte mindörökké.

Valjuk meg uraim! hogy bámulattal kell meghajolunk a kegyeletteljes szeretet azon nagysága előtt, melylyel a magyar nép ilyenét körülmények között is csinított hazáján, azon hazán, melynek ő 1847. bizony csak mellőzött mostoha gyermeke volt.

De midőn az ellentétet az 1848. előtti kiváltságos osztály s a népmőze között illi leplezetlenül feltüntették, ne akarjunk lenni igazságtalanok, ne vádoljunk egyes társadalmi osztályt oly visszasságokért, melyeknek szerzője nem, csak örököse volt csupán, sőt valjuk be őszintén a magyar nemesség dicseretere, miszerint a nemesi osztály Európa szerte sehol tapintatosabban s annyira módjával a kiváltságos helyzete adta jogokkal nem élt mint éppen édes hazánkban.

patriarchalisabb viszony földes ur és jobbgy között kevés kivétellel, nem létezett, mint éppen nálunk, ne feledjük a nemesi előjogok, eltörlesének legteljesebb harcuzi, egy Nagy Pál, egy Kossuth Lajos, magok is ezen kiváltságos osztály szülőitőle valának; ne feledjük, hogy az 1847. poszonyi országgyűlésen a magyar nemesség, mert hisz ott még csak is ez volt képviselve, onnét mondott le előjogairól s önként emelék kelbélhez a volt jobbgytót és a polgár-elemt, ne feledjük, hogy a 48-ik eszmékert vívott dicső szabadságharcznak csatáin a volt jobbgy fia, a cimzeres nemes és az erdélyi fejedelmek utóda együtt ott véték a választalakokat nem ismerő népjogert. Ne feledjük mindezt Uraim! nehogy akvarra nem akvar vétezzünk a testvérségnek ama szent eszméje ellen, melynek ma éppen diadali emlékműneppet álljuk.

Úgy van uraim! legyünk méltányosak s a helyett, hogy recriminatiohba becstakoznánk, áldjuk inkább a végezett, hogy ama középkori intézményeken alapult korszak elmulst s hogy márt. 15-ike és az 1848-ik alkotmány megeremtet a modern intézmények és társadalomban horszakt. Áldjuk érte a végezett, mert a változás, melyet létre hozott áldott volt s áldásai kiutatnak a késő utókora. A föld népe, melyet eddig az ekéje szántotta rög nem kötötte a hazához, mert hiszen az a rög nem volt övé, a föld népe most a hazának egyszerre szabad bírtokos polgára lón, az állam fantasztikus mértégeknek terhe, mely eddig mintegy kirívó gony gyanánt, csak a legszegényebb osztály vállait nyomta, most aránylagosan lét szétosztva a haza polgárra, s ezen pénzadó, melynek hova fordítására néve akkorig még a törvényhozásnak sem volt a legkisebb hozzá szólása, mind mennyiségere mind hova fordítására néve a törvényhozás ellenőrzete alá helyeztetett s ezen törvényhozásnak legnevezetesebb factora az addigi alsó tábla, mely addig csak a KK-át, és RR-et képviselte, most népképviselati alapra lón fektette a legutolsó zsellér vagy volt jobbgy fiait, ha a kellő morális és tudományos képesítéssel bír, képviselheti választó kerületét az országgyűlésen, vagy ilhet a király tanácsosainak sorában s nyitva az uttót a legfőbb méltóságokra, a törvény mindenkinek egyenlő mértékkel mér s ember és ember között különbséget nem ismer, a haza nem mostoha anyja többé senkinek, nem! mindenkit egyenlő szeretettel ölél kelőre vallás, rang, nyelkülönbség nélkül. Ez a helyzet tisztelt polgártársak, melyet márt. 15-ike alkotott, ezek azon vívmányok, melyekben a nép elnyomva volt millióit részletet. De hát az addigi kiváltságos osztály, ezt fogják talán önök nekem mondani, az csak nem vegyületett a közörmöbe, hiszen annak a 48-ik vívmányok átka megőle betűje voltak? Hogy ezen osztály számára az átmenet nehéz crisis volt, az tagadhatatlan, hogy a robot rögötni megszűntével a nemesi gazdaság kezdetben sokkelt kinos helyzetbe jutott, hogy az adó szokatlan terhe kellemetlenül nyomta az ahoz szokva nem volt vállakat, az tagadhatlan, de becsületter legyen monda ezen osztálynak, hogy a ró néve valóság pillanatokban nem volt önző, nem fogta fel a dolgot saját előnyéne vagy hátrányának szűk lőkörű szempontjából, hanem mint már említők, ép oly lelkesedéssel sorakozott a szabadság zászlói alá, mint a népia épen akkor midőn közönséges észjárással azt lehetett volna feltételezni, hogy a megszokott szolgalmak rögötni beszüntetése következtelen gazdaságában és háztartásában bekövetkezett crisis leginkább fogja figyelmét s érdekét a közügyektől elvonni. És végre is ha az anyagi előnyök és hátrányokat egymással szemben latra vetni akarjuk, aligha alá nem írhatjuk azt, mit erre néve a volt kivált-

A „Szabolcs” tárczája.

Lidához.

Fáraszt a gond s pilanatra
Megnyugodni nem tudok,
Vádat mondok önmagamnak,
Hogy oly régen hallgatom.

Titkon hullatám a könnyűt,
Mert szenvedni láttalak!
Mért is beszélt némán szemed,
S sohajokban ajakaid?... .

Arcozod a szendeség ül,
Szemedben a menny ragyog,
Jó vagy, szeretsz, azt is tudom,
S még se lennék boldogok. —

Neked még az élet éden,
Rám letarolt bus vidék.
Feledj! feledj! bájos anygal
Órsmód megadja égi! — —

Feledés!... E nagy sirszó
Eltemeti majd nevem!
És idővel csak mosolygassz
Elhaló emlékenem. —

Uj sziv, majd virágtól ékes,
Hozza meg szent édened.
Oh feledj! háj bájos anygal,
A jó ég legyen veled. —

Serák Géza.

Naplótöredék.

(Vége.)

„Késő éjjel,” így kezdé ismét panaszát, bejött hozzám, miképen nem tudom, nem volt itt soha, — azt mondta hogy buscut akar venni — hajnalban elutazik és hogy sem téged, sem engem többé látni nem fog, bárha kimondhatlanul szeret mindkettőnkét; arca, oly lájaldmat fejezett ki, hogy szivemből sajnál-

tam őt és igen megszerettem, hiszen a te fivérő szenededét anyra s habár szomorúságának kuforrását nem ismertem, kétségbeesett viselete nagyon megilletett. Fürtjeit halantékáról lesimítottam, megnyugtattam őt volt minden igyekezetem, de ő szegény csak sirt, mint egy anyátlan gyermek; felkelt, mert eddig térdelt és távozni akart, nem sirt többé, de ajka reszketett a fájdalomtól, úgy tetszett nekem, mintha egy mély, titkos bánat emésztene ifju kebelét — mégegy-szer fejére tettem kezemet és midőn felém hajlott és ajkát nyújtotta, meg is csókoltam — kezemet kezében tartá — még egyszer megcsókoltuk egymást. Jodok, aztán ismét megcsókoltam — de nem többé mint fivéredet, úgy véltem, hogy te vagy — szegény, szegény Chelion, — mikor maganhöz tértem Sixtus eltűnt volt, kívül rémesen villámolt, fáczán madaram a szőnyegen űlt, s mintegy dorgálólag mereszté rám ragyogó fekete szemecskéit, és midőn elaludtam, álmodám, hogy te meg akarsz ölni, mert nagy véték az, mit elkövettem — és ime, hogy vétezkétem, szemeid mondják — más-kor oly szelid szemeid ma annyira betegek megtértek.

Te engem, Jodok, megölsz, de kérlek, csak úgy, hogy ne fájjon nagyon a halál, nehogy ulólsó gondolatom neheztelő legyen reád.

Ah hogy felvillan agyamban: hiszen szelid, fájdalmatlan alító szer e víz.

A daemon utolsó erőközése volt e gondolat bennem. Sikerült legyőzőm és megtört szívvel hajoltam le a szerencsétlen terítéshez.

„Chelion! kelj fel, jöjj velem, távozzunk ez irtó-zatos szobából, jöjj, ne féj, nem bánthatok!”

„Jodok! félek tőled, a párnák között akarok maradni míg vérem rajtuk lefoly és pirosra festi, pirosnak lesznek és én fejr mint a márvány — anygal a te templomodban.

Szemei ez alatt félnékn jártak körül a szobán mintha a kardot keresték volna, mely életének véget vét, azon üvegcsét, melyet az asztalra tettem, meg sem figyelte.

„Nemde, Jodok, megengeded, hogy még egy kicsit magamba szívjam a kellemes levegőt, jövedve gondolk arra, hogy többé soha sem fogok lélekezni.”

„Szivjad! szivjad akár az ifletnapig.” E szavakkal megragadtam az üvegcsét s eszeszetten rohantam ki a szabadba. A régi kastély, melyben Sixtus lakott, sötét és néma volt, a hegen siri csend uralgott, csak

lent mélyen alatt a kapu nyitogatását véltem hallani, melyet nyomban lidobogás váltott fel; imádkozva térde ereszkedtem, kértem az Istent, hogy ősem legyen az, ki menekül.

Aztán felsiettem a hegy legmagasabb ormára, hol egy karcos torony szalkgata a sötét fellegeket, s melyen nem egy felhő mint fekete lobogó, villámszalkokkal kítáve akadt fenn. Fel, fel, jobbb még míg a legmagasabb csuesét értem el a hegynek, ott függettem néhány pillanatt. A tikasztó hőség megrekedt köpenyben. Lelöktem nagamról. Aztán magamra emeltem jobb karomat, mint a ki óriási teherrel akar küzdeni és a mélységbe dobtam az örjögő tudós boldogító szerét — és a felelet, mely alólról érkezett, a szétzúzott üveg csengése, mint egy isteni szózat szivemet megváltotta. E pillanaton úgy rémlett, mintha a megrekedt levegő is megmozdulna és barátságosan bugna a bokrokban, csakugyan nem csalódtam, a kemény ég meglágyult, a sűrű fellegek lebegő fityókéket egymásba folytak, egyes üditő cseppek csapodástk zajosan a lombozatot az eső megeregt. A természet enyhülése jötevényen hatott felűdt kedélyemre mintegy kifáradva lecsilaput.

Visszatértem Chelionhoz. Fekid még mindig. Száraz égető szemeit reám szegette, hozzá mentem, kezemre vettem, elhallmoztam csókjaimmal. Szavakkal is igyekeztem őt, egész életemem megnyugtanni: Aludjál gyermekem — tolem mit se féj, szeretni foglak ezentul is, mint eddig és azon leszek, hogy e rémes éjszakaik éllelédtemem veled.

Szótlán túrt el mindent. Végre magára hagytam, szobámra tértem, a folyósón keserves zokogása kísért végig. Az éjre hűvös hajnal derült. A nap hallvány és mintegy beteges volt.

Később értesültem, hogy az éjjel Sixtus gróf elutazott.

Jól esett hallanom távollétét.

Felésemhez mentem. — Chelion a szőnyegen űlt épen egy galambot szorongatott fájó szivéhez. Szent fogadtát tettem, hogy egész életemem keresztül azon leszek, hogy véle elfeledtessem az elmult éj jédelmeit.

Hiába volt minden fáradozásom.

Ki egyszer gyilkos szándékkal emelte fel kezét embertársára — ha vissza is vonta azt — a bizalmat elvesztette. Ki egyszer tul tette magát a törvényen, mely embertársá sérthetlenségét parancsolja, bármir-

ságos osztálynak több kiválóból tagjától hallottam, kik a föld felől így végezték. „Igaz, hogy az átmenet nehéz volt, de a megkedveltem azt, hogy gazdaságom jelenleg a mai észlelt gazdasági elveknek megfelelőleg van berendezve és beruházva, s ez által természetesen képessége és jövedelmessége megháromszorozódott, mely czél a robtorteszernek példabeszédétől való robtorteszernél mellett soha elérhető nem lett volna, akkor be kell vallanunk, hogy 1848. a volt nemesi birtokra is áldás volt és nem csapás s ennek igazsága mindenképp szembeötlött akkor, ha a dolgot egy más szempontból vesszük tekintetbe, és ez a hitel szempontja, melynek a haza anyagi felvirágozása és gyarapodására való kiszámíthatatlan horderejét a nagy Szechenyi „Hitel” című művében oly mesterleg esztétel. Ne feledjék uraim, hogy 1848 előtt nem csak a jobbágy nem volt a használatában levő földnek szabad birtokosa, de a hűbérrendszert és ősiség elveinél fogva a nemes sem volt az; birtokát ő is csak hűbérben bírta a föld legfőbb urától a fejedelemtől s miután azza e szerint teljesen nem rendelkezhetett, nem csoda, ha a hitelviszonyok országszerte oly kedzetleges állapotban állottak, miszerint volt rá eset, hogy a 100,000 forintot évi birtok 20 futny adósság miatt dobra került, mivel a tulajdonos ezen összeget felhajtásni nem bírta s hogy iparunk kereskedelmünk gyermek pályából kibontakozni teljességgel nem tudott. Az ősiségnek eltörlése, mely néhány évvel később lett ugyan életbe léptetve, de melynek eltörlése elvileg már a 48 ki érvényre jutott eszméknek foglalatot, eltávolította a nemzet anyagi fejlődésének ezen kerékkötőjét s minden osztályt csak nyert vele.

Ime, tisztelt polgártársak! a márt. 15-iki vívmányok vázlatos vonásokban és dióhéjban. A ki hazáját népet tisztán szereti, kinek keble a jog és szabadság szent eszméit lelkesül bírja a ki a „Magyar” névre méltó akar lenni, az e nap emlékének ridég közből nem maradhat De miként ünnepejük meg a legméltóbban ezen nevezetes nap emlékét? Ugy tisztelt polgártársaim! ha fogadtát teszünk, hogy e nagy nap dicső vívmányaitól mindig méltón viselkedjünk magunkat; legyenek szívünk munkája és takarékoság, folytonos művelődés, mecsoktalan becsület és elvhűség s végül lángoló hazaszeretet legyenek ezek jelszavaink, hogy márt. 15-ének áldásai kihassanak a késő utókorra is.

Legyen jelszavunk munka és takarékoság. A mai korszak a munka korszaka. Volt idő, midőn a munka nemtelen, lealacsonyított foglalkozásnak tartott s előkelőnek, hódolattal érdemelőnek csak az, ki munkára nem szorult, ki a nélkül is megélt, azóta a világ nagy fordult, mi napjaink a munka, hogy úgy fejezzem ki magam, nemes levelet kapott, mely mindenkinél jól áll, mindenkinél dicsőre válik és az demokratikus társadalomnak másképp nem is lehet. Nyújtás el, nekem becsületesebb jobbat, derek iparos és földészársam, soha reststed, hogy a munka föltörte, kérgessé tette azt, ellenkezőleg tekintis rája büszkén, mint golyó szakgatta zászoló rongyára a katonát! Ugy de munkánknak csak akkor élvezhetjük gyümölcsét, ha azzal mit arcunk veritékével ki kerestünk, takarékosan is tudunk élni s a mártius 15-iki vívmányokon is csak munka s takarékoság mellett van áldás. A 48-ik elvek következtében szabadulni lön s birtokosán korlátlan rendelkezési joga alá került a földbirtok s a mely föld tulajdonosa azóta munkás és takarékos volt, az ezen intézkedést a 48-ik elveknek nem bírja eléggé áldani, de a helynév és pazarlóról néve jobb lett volna, ha keze megkötve marad, ha a szabad rendelkezési jogot soha sem nyerte volna el, nem pazarolta nem tékozolta volna el.

kor újból kezdheti szentségtörő jétékét. Ezen meggyőződésre nőmet, persze nem a tapasztalat, de az ösztön tanítá. Gyilkos szemekkel látott egyszer ágya előtt állni, s az lélekéből kitörhetetlen magard. Egyszer a megtévesztül jóságos istenség voltam neki, most félt, rettegett fölém.

Ha a gyermeked kedély egyszer vad kezekkel dulatik szét, dulva marad az örökre.

Megmaradt ugyan a hódolat, az áldozatkészség s az ömegtartás, de hiányzott az életet melog a bizalom. Nem panaszkodott soha, de úgy függött karamon, mint egy galamb a saskesélyi karmai között.

Ez éj óta arca soha sem nyerte vissza egészéges pirját, egész lényén szenvedés ömlött el, mig egy ózi délután jobblétre szenderült; elhaló szemei rajtam fűgték, mint a szegényparás a vadászon kinek golyója szívén találtá.

En pedig csudálkoztam, hogy életben maradtam, mig a fájdalom után tört magának.

Nem tudtam, magamat, vagy nőm eselédjét a s szolgát, kik Sixtust segítették, öljem meg előbb, vagy tá Sixtust keressem fel, és izenként marcangoljam szét testét.

Végre senkit sem bántottam, gőzött rajtam az ájtatos kegyelet, nem akartam nőm emlékét beszenyezni. Sixtust úgy is elérte a végzet, nőm halálának híre gőlyóval zuzta szét agyvelőjét.

A cselédséget elbocsátottam és lakatot tettem a parthenon minden szobájára Chelion, nővényeit kivészni engedtem, állatait pedig hizlaltam, mig egyik a másik után elhalt, aztán egyenkint temetgettem el őket.

A mi Cheliontól maradt, minden darab ruhát, jétékét, szobája szőnyeget, az asztalt, melynél állt, mindent megöriztem, úgy a mint az napon maradt, a melyen elhaltya azoktól örökre.

S midőn megöregedtem, könyörültem e maradványokon és nehogy idegen kezre jussanak, a parthenont felgyújtottam, hogy semmisüljön meg mindaz, a mi az enyém és az övé volt. — A kastély kapuját bezártam, és itt a hegytetőre e kis házban élek, várva utolsó perczemet, álmélkóva a sziv vagy inkább a képzelt tölveleyn, a valódi, vagy inkább képzelt boldogságon, mint folyik az egyik a másikba s mint oszlik mindkettő ködfátyolként a semmiségben szétjel.

Meln Róza.

atyai örökét, arra nézve a hitel is csak átok volt. De ösztönöztenek minket hazafias érzelmeink is munkásságára mert e nélkül hazánk nagy és virágzó nem lehet. Nem nagy hangu vagy caliberű száavak azok, melyek a hazát viragozta tessék, hanem a munka és kitartás. Ime a föld legunakább legtakarékosabb nemzete a német mai napjás a legbatalmasabb is.

Legyen elvünk továbbá a folytonos művelődés. A nyers erő uralmának napjai lejártak, mai napjás a tudomány nagy hatalom s a népek békés, sőt hadi versenyében is a legműveltebb a győzelem pálmája. S annak hogy a mártius 15-iki elvek vívmányai áldásos legyenek, egyik feltétele ismét a művelődés is. Mártius 15-ke a szabadságunk születés napja volt. De valóban szabad csak művelt nép lehet. A műveletlen nép nem csak saját szenvedélyének és zabolátlan indulatának lesz folyvást rabja, de rabja és bocsánat e kissé talán trivialis de mindenestre találó kifejezésért, kész bolondja minden nyeglének vagy zarnoki önkénynek s a legpédányosabb állatforma mellett is, tudva nem tudja járslalagon halad és féken vezetetik. S midőn ezen keserű talán, de való igazságok kimondom, lehetetlen hogy büszke örömetem ne fejezzem ki a felett, miszerint Nyiregyháza lelkes és derék polgársága megértette e tekintetben a kor intő szótát, tanusokdórról azon szép virágzásnak örövid polgári olvasó egylet, melylyel épen egy fedél alatt vagyunk most s mely polgárságunk művelődésének gyupontja. Csak előre, uraim! az önművelődés e nemes verseny pályáján, s akkor a márt. 15-iki vívmányok lehetetlen hogy közöttünk holt malaszt maradjanak.

Legyen továbbá jelszavunk szilárd elvhűség és mecsoktalan becsület úgy a magán életben mint polgári jogaink gyakorlása körül. Gyönyörűen mondja Berzsényi „minden államnak támasza talpköve, a tisztá erkölcs, mely ha megvész Róma ledől s rabigába görnyed” s a költő ezen illett szavainak valóságát a történelem és a tapasztalás egyaránt bizonyítják. A mely országban az erkölcsök megazultak s a corruptió és venalitás lábra kapnak annak gyökerét megrágtá a szű, s terebélyes fáját a legkisebb vihar ledönti, s halála nem a hősök dicső halála, sirja fölött nem áll könyvzártta arczal a történet komoly muzsája, halála egy öngyilkos diestelen halála és jelmelen sirja felett a világ napi rendre tré. Nem, mi sem ily módon akarunk a márt. 15-iki polgári jogokat élvezni. Tegyük fogadtát, hogy ezen szent és nagy horderejű jogok gyakorlásánál, mindig csak a tiszta meggyőződés s a haza java és érdeke leand egyedül zsmórnérteünk hogy meggyőződésed mindenkinél tisztelj, hanem a lélek vásárlás ezérlede, de mindig aljas eszűbezt sem magunk foganatba vétetni sem másokon foganatba venni nem fogjuk, hogy férfa jellemes magunktatársával mind elfutunk mind ellenesünk becsülésére mind pedig és főleg polgári jogaink birhatására magunkat mindenkoron méltóknak mutatandjuk.

Legyen jelszavunk végre és mindenekfelett: lángoló hazaszeretet. Méltó leunne-e a gyermek, hogy Isten napja réz süssön, ha auzja irányában, ki őt említen édes tevével táplálta, hideg és közbőlös tudnia rej? Méltó volna-e az, hogy e tejmel mézzel folyó kanaanának, ez édes magyar hazának kövérjén élőköd-jék, kinek keble a haza szent nevének említesénél magasztos lelkesedésre nem dobogva fel S mi a hazánk nem akarunk ily méltatlan fia lenni. Mi tudjuk érezni a mit Vörösmarty mondott:

„E nagy világon e kívül” stb.

Tegyük polgártársak szent fogadtát, hogy a hazáért éni, küzdeni munkálkodni, érte ha kell szívünk vért ontani s meghalni is készek vagyunk, hogy a hazának szent szerelme szívünknek oltdárkét képzendi, melyért nem drága nekünk semmi áldozat.

Ha az elősorolt elvekhez, a munka és takarékoság, a folytonos művelődés, az elvhűség és szepőlőben jellem s végül a lángoló hazaszeretet elveivel hűk leszünk, akkor meg lehetünk győződve, hogy a mártius 15-iki vívmányok gyümölcsét meg unokáinknak unokái is élvezendik s szívünk bátyánya az édes haza a boldogság és virágzás még el nem ért fokára fog eljutni, s ama paradicsom kertét, mely Kárpátoktól Adriáig terjed, nagy, boldog nép fogja lakni s teljessélen a nagy Szechenyi próféta mondása: Magyarország nem volt, hanem leszen. Legyen úgy, legyen úgy, Isten áldja meg a magyart. Eljen a haza!!!

UJDONSÁGOK.

(1) Mártius 15-ikét Nyiregyháza polgársága lelkesülé ünnepelte meg. Az ünneplés összejövetelt mozzarak durrogása jelzé. A szép számmal összesereglett közönség befogadására a csizmadia szin elégtelen lévén, annak ajtaja előtt szabad ég alatt tartott meg az ünneplés. Elsőben Farbaki József tartott felolvasást (az érdekes, kimerítő, tapintatos hangon írt beszédét lapunk mai száma egész terjedelmében közli) ennek végeztével a dalárdá szepen zengé: „Tied vagyok tied hazám” néphymnuszt miközben Kmethy István lépett az emelvényre szintén felolvasást tartott, ezt követte Zajác József ki tót nyelven, végül Mikez József ki magyar nyelven szölet. Végre a közönség a Kossuth induló mellett a kolóba ment, kedélyes, szikrázó pohár köszöntésekkel fűszerezett mulatsággal zárván be az ünneplést. Szerény indítványunk, melyszerint a lakomára összegyűlt félreket az inségese javára óhajtotuk volna szolgáltatni nem talált ugyan meghallgatásra mindamellett, ha jól tudtak lakomázi midőn százezer éhséggel küzdenek!... egészögre kívánjuk a mulatságot.

+ Farbaki József közkevdességben álló ifj. ág ev. lelkész neve estele alkalmából fáklás zenével tisztelte meg Nyiregyháza polgársága f. hó 18-án este. Kmethy István üdvözölte a derek ifjú lelkészt. Szívünkben óhajtuk, hogy pályája mind végig oly virágos legyen mint kezdetben.

— A nyiregyházi r. kath. új orgona javára későbbben adakoztak: Szlavik Antal örnagy 5 frt, Hinsen-kamp Bernát 2 frt, Dudinszky Gyula 1 frt. Aschenbren-

ner Jakab 10 frt, Nikelszky Mátás 2 frt, Bodnár Ferencz 4 frt, Örsz Mihály 1 frt, Karner Márton 3 frt, Hány Alajos 1 frt, Meskó Pál 1 frt, Hvezda Gusztáv 1 frt, Széni Gyula báli felülhizetése 2 frt. Összesen 33 frt. — A kegyes adakozók fogadják szives köszönetünk.

F. J.

— (Beküldetett) Egy kegyetlen sebész lakik a képirsalit vendégházban; e hó 13-án pénteken egy romkacsihoz szegény izraelita nő egy fájós fogát ki húzattani jött hozzá, a sebész romlott fogával együtt egy ép fogat is annyira kimozdított helyéből hogy szájt befogói keptelen vala, hszossz kérelem után, végre könyörült rája s kihuzta a másik fogat is és mivel hogy a szegény nőnek ötven krajnár több nem volt bundáját felolagta, úgy hogy a szegény nőnek a város másik részére kellett szaladni pénzt kérni egy ismerősét. Nem késünk figyelmeztetni az illetőt emberiesebb eljárásra.

× (Beküldetett) A „budapesti honvédegylet”-nek a képirsalitához intézett folyamodása, melyben azon az 1868-ban létre jött törvényczikk megváltoztatását kéri, melyszerint a tisztelő, tanár s általában a hasonló erimen a közelet és köznévelés terüti foglalkozó egyéneknek munkabéteiből adósság biztosítási és fizetés czéljából a fölleget 300 forint felül lefogalhatni elrendeli. Egyszermind feltéri a hasonlirányú rokon egyleteket, hogy a tárgyra irányult nézeteket, a körökben megjelölt napi, vagy heti hir-lapok utján nyilvánítsák s teljes ereikből odahassanak, hogy a fentemelt törvényczikkely megváltoztassák.

BELÜGY.

A Közönség szerkesztőségének.

„Quo usque tandem!” Igy szólhatnék önökhoz ha oly figyelemre méltó ellenség volnának! Azonban így csak odumutok egyszerűen azon alattamos, alváló üzemekre, melyeket a legaljasabb önérdékéből és személyes bosszúból elkövetnek! S melyeknek keresztültételeiben, mondhatni keresztül érozakolásokban lépnek mindenről a mi emberi, s criticán alulról szemlélyeskedésre tervednek. Az első pillanattól kezdve belátam titkos czéljokat, mely sem több, sem kevesebb mint az, hogy elvegyék kedvemet azon nemes ügy szolgálatától, melynek szerey tehetőségem felajánlám! Czelj-egem nem fog sikerülni!... Törvések szórhátam lábaim elöl! sáros kezekkel jöhettek ellenem! Éa megjáróm ezen törves utat, de azok a sárfokot elébb utób-ét fog-nak megszáradni az önök arczonvásán. Tudják-e önök, hogy szemlei czélokért szenvedett külső vereség a lelket soha sem csigszeti. Tudják-e önök azt a tösgyökeres magyar szótát: „Igaz jószág el nem vész?”

A ki orvul más becsületét elrabolni igyekszik bolond az! A magját fogja elveszteni ha van! (Ezt úgy meggy vagy hat szemköz, vagy kitudja hányan vannak megkérthetik egymástól!) És még önök mernek úgy nyilatkozni, hogy a „Szabolcs”-nak nincs elve? Uraim! Éa folyó ében nyilvánosan közzétett program-makól egy házjányit sem távozt el soha, de önök, kik most szeretik magokat zsidófaló lapnak nevezni a másik pillanatan már tömjéneznek ugyanazon nemzetiségnek! Nem nyilvános köpenyfogartás ez? Uraim! hamár feltették a csörgőspákat a művelt világ gunyhahotájá közbén, legalább legyen bátoraságuk viselni azt!! Most jövök a dolog legnevezetesebb oldalára! Megint ama bizonyos „Kacsavár” vagy helyesebben „Kacsavár-al” van dolgnak! Önök dicséridádt zengedeznek a kacsa hápogásának! Igaz ugyan, hogy a kacsahápogás kellemetlen hang! de az áruló kofák hangjától sok-sok nem lehet azt meghallani és így csakugyan megszere a vevők! Így jártak evvel önök kofa uraim a himnusból! De vizsgáljanak csak! Olvasó közönségük-let pusztán a kacsavár iránti rokonszemből igen alacsony fokára találták helyezni a műzülésnek! Nem félnek önök az aprahánytól? Avagy talán önök minden egyes előfizetővel galambpóstan szoltak közkedé-let? Hogy oly határozottan állítják, hogy az az előfizetőknek tesszik? Mi épen ellenkezőleg tudjuk! De ha úgy van! nem irigylem sorsukat! A kofa szerepet használ annak arjárak nyakunkba szómi! Önök lapja már régen „pletyka lap” gunyvélvél tiszteltet meg, tudjuk pedig kik szoltak legutóbb pletykáni, s tudjuk, hogy igen sok helyen, holt többszöri visszautasítás után se tudtak becses lapjukotól az önök szerény tolakodása miatt megmenekülni, mily megnevezhetetlen czélzóra kritizálták fel az. Egyben tévedtek uraim! mi nem kritizáltuk a „Kacsavárát” mert hiszen az criticán alól áll! De hogy valamely nő felett itéletet mondani nem teljesség volna! Ezen új axioma felfedezésként megérdemelnek egy új fényes pitykét csörgő sipkáján legtejtéjére. — Hogy én mennyt anyok a lathan szemleltem? Erre nézve hia soha sem voltam, annyit tudok, hogy az Istenül nével tehetőségemet egykezem legjobb erőm szerint kifejttem. Mindezekért egykor tisztelő tömjénezéssel borkolt előttem a „Közönség” jelenlegi lapvezére! Ott találhatók azok a „Szabolcs”-mult s azelőtti években napvilágot látott habójain, mert azt csak fel nem tehetem, hogy oly szilárd hazafi egy pillanatra is hizelegethet volna valakinek!?? Most uraim le a kalapokkal, a böszült!... akarom mondani a nagy férfiakat, a jövő reményeit Magyarország jövő nagyságának állásait van szerencsém bemutatni! Némely el ajk! Bámúljatok szemek ime itt jó a vakvezér (K. Kmethy István) utánna az ő világtalan szolgája (A n g y a l G y u l a etc. etc.) Hozzámnak! üdvírválások; bengáli fény! A függöny legördül.

Szerkesztői levéltáska.

- Sz. D.-nak A nagybecsű küldeményt legközelebb elandjuk
 - H. M.-nak helyben. Az efflé kérelmeknek csak a nyilttérben a hűsz nézővel fel lehetnek meg.
 - F. L.-nak. Ne gondolj, hogy elfelejtettem én volna.
- 6-10-ik szerkesztő: Lukács Ödön.

T. cz. Kessler Erzsébet
sz. kir. porosz vizsgázott operateur-
nőnek Berlinből. Pesten.

Igen tisztelt asszonyság!
Örömmel jelentem, hogy orvossága használata folytán a felette
fájdalmas tyukszem barátomtól meg-
szabadultam, fogadja ebbeli tüdvöz-
letemet és elismerésemet de van
egy igen jó barátom, ki szintén ily
nyavalyában szenved, s ohajt sza-
badulást, azért kérem az én nevem
alatt, legyen szives első posta for-
dultával 1 doboz tyukszem elleni
orvosságot küldeni.

P.-Dobos, novem. 16. 1873.

Tisztelője

Rácz István, m. k.
p.-dobosi plebános.

(6-5)

Nincs többé tyukszem.

Biztosan ható, teljesen
méregmentes tyukszem-irtó tapasz,
egy doboz 1 frt és 1 frt 50 kr. pos-
tán küldéssel 20 krral több. Kap-
ható **Pesten**: lakásomon, a „Nem-
zeti szállóházban“, Nyiregyháza
Bertalan Pál ur gyógytárában.

Kessler Erzsébet.

ÁRVERÉSI HIRDETÉS.

A debreczeni kir. pénzügyigazgatóság részéről ezen-
nel közhírre tetetik, hogy a nműltösügu kir. pénzügy-
miniszteriunnak folyó évi február hó 11-én 7236 sz.
a. el. kelt leirta folytán, T-Dada községben levő kincstá-
ri épület (volt esendőri laktanya) f. évi mart. hó
26-ikán d. előtti 10 órakor, a t-dadai község házá-
nál tartandó nyilvános árverés útján, a legtöbbet igé-
rőnek el fog adatni.

Ezen kincstári épület földszintes, 450 □ ölnyi
telket foglal magában, és 4 szoba, 1 kamara, és egy
konyhából áll, az árverési feltételek következők.

I. A kiküldési ár kétezer (2000) forinttal o. é.
állapított meg, és köteles azon valókozó, ki az ár-
verésen részt venni ohajt, a kiküldési árnak 10%^o töljait
bánatpénz fejében az árverés előtt az árverelő biztós-
g kezéhez letenni, mely a legtöbbet igézőnek a vétel-
árba fog beszámítatni, a többi árverelőknök pedig
az árverés után visszaadatni.

II. A vevő, kinek az épület tulajdonába jut, tar-
tozik a vétel ár egy negyedrészt, melybe a bánatpénz
is beszámítandó, a leütés után azonnal az árverelő biztós-
g kezéhez lefizetni, a vételár hátrélékát pedig a le-
üestől számítandó egymás után következő 3 havi rész-
letben 6 százalékos kamattal együtt, a nyiregyházi kir.
adóhivatal pénztáránál törleszteni, azonban vevőnek sza-
badásában áll az egész vétel ár egyszerre is lefizetni

III. Ha a fizetési hónapokat a vevő meg nem
tartaná, a már befizetett részletek a kincstár javára
esnek, és a birtok a vevő kárára, és költségére új ár-
verés alá fog bocsátatni.

IV. Az árverési tárgynak telegkönyvi átíratása a
vevő részére csak a vételárnak teljes befizetése után
fog engedélyeztetni, az árverési eredménynek jóváha-
gyása, és az árverési feltétele teljesítése után a vevő-
nek rendes szerződés fog kiadatni, melynek alapján az
ingatlanságnak telegkönyvi átíratását eszközölheti, ezen
naptól a megvett birtok minden jogokkal, és kötele-
zettséggel együtt a vevőre megy át, az átíratási bélyeg
és illetéki költségek egyedül a vevő terhelik.

V. Ezen feltételek mellett 50 kros bélyeggel el-
lított írásbeli ajánlatok is elhogatandók, melyek az
alulirt kir. pénzügyigazgatóságnál legfeljebb f. é. mart.
hó 24 napjának esteli 6 óráig benyújtandók, és az
árverés napján biztommányilag fognak felbontatni.

Az írásbeli ajánlat a borítékon következő felirattal
ellátandó. „Ajánlat — a tiszadadi kincstári épü-
letre“ Ezenlő szó — és írásbeli ajánlatok között a
szóbelit illeti az elsőbbség, — utó ajánlatok semmi
szin alatt nem fognak tekintetbe vétetni.

Mely árverésre a vállalkozók ezenel meghivatnak.
A kir. pénzügyigazgatóságtól.
Kelt Debreczenben, febr. 23-án 1874. (3-3)

ELADÓ HÁZ.

A Szarvas-utczán 104-ik számú jó
karban levő házam eladó. (0-1)

Riszdorfer Jánosné.

Tokaj városban a fútczán kedvező helyen fekvő
ugynevezett „Fekete sas“ kincstári korcsma épület az
italmérési joggal és egészen jókarban levő állással
együtt f. évi május hó 1-jétől 1880 évi november 1-jéig
azaz 6% évre haszonbérbe fog adatni 1874. mártius
hó 30-án délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános
árverésen.

A korcsma épületben a mérő szobán és a bérlo
lakszobáin kívül még négy vendégszoba is van.
Az árverési feltételek alulirt hivatalnál a hivata-
los órákban átolvashatók.

A szóbeli árverés megkezdéséig szabályszerüen
kiállított írásbeli zárt ajánlatok szinté elfogadtnak.
Tokaj, 1874. mártius hó 7-én.

M. k. urad. gazd. hivatal.

H i r d e t é s.

A néh. Kacz Kálmán árvi tulajdonát képező mintegy 1000
holdból álló tagos birtok, belsőszéggel és gazdasági épületekkel
ellátva, mely a ny-béltői határban van, ugyanott mart. 30-án d.
10 órakor árverés útján haszonbérbe fog adatni 6 egymás után
következő évre. Az árverés napjára a haszonbérleti feltételek,
alant irrottán megdudhatók.
Kelt Nyiregyháza 1874. mart. 12-én.

(3-2)

S. Kohn Herman.

mint a néh Kacz Kálmán árvinak gondnok.

Árverési hirdetés.

Khón Ábrahám csödtömögéhez tartozó
s Nagy-Kálló város tőszomszedságában, a
n.-kállói határban levő ugynevezett doh-
nyoskert, — mely a nagy-kállói hiteltelek-
jegyzőköny 915, 1012, 358, és 915. lapjain
fordul elő — Nagy-Kálló város községhá-
zánál folyó évi mart. hó 19-én illetőleg apr-
il 20-án nyilvános árverésen el fog adatni
a délelőtti órákban.

Kiküldési ár 2400 frt, — bánatpénz
ennek 10%^o-ja.

Ugyanez alkalommal Gömör Pál N.-
Kállói lakos elleni 1100 frtos követelés, —
s Szabolcsmegyének több községe ellen vízi
puskák szállítása árából elmaradt követelések
is el fognak árvereltetni.

Az árverelési feltételek Nyiregyháza
Boduár István csödválasztmányi ügyvezető-
nél és N.-Kállóban Pethő Zsigmond tömeg
gondnoknál megtekinthetők. (3-3)

Khon csödtömög választmánya.

Eladó városi lakház.

Nyiregyháza a nagykállói-utca vásáros-
rán levő 1042. népsorszámmal alatt fekvő ké-
nyelmes berendezéssel ellátott legjobb karban
levő lakház, melléköpületekkel s igen tágas
kertudvarral bármely óráan eladó.

A feltételek iránt értekezhetni alul-
írott, mint teljesen meghatalomzottnál.

Iff. Krudy Gyula,

köz- és vált. ügyvéd Nyiregyháza.

Dr. Fáykiss

Szepesi kárpáti növény-kivonata mell- s tüdőbe-
tegek számára.

A szepesi kárpáti főrának legszorgalmasabban
kifürkésztet s kitünőleg alkalmas gyógyfüveinek nedv-
ből készített szer, mint kitünő hatásúnak bebizonyult:
köhögés, rekedtség, a száj- garat- s légzőszervek nyák-
hártyáinak heveny-hurutos bántalmái, görcsös, ideges,
légrekedési rohamos köhögések, szükmellűségek, oldal-
szúrás, idült hórghurut, tüdővész s tüdőgümők erő
fogyasztó s bő izadási ellen.

Hasonló hatással bírnak: a szepesi kárpáti nö-
vény- elegy- tea, és a szepesi kárpáti növény-cukor-
kák (bonbons) Dr. Fáykissól.

Ára 1 üveg növény-kivonatnak haszni utasítással 75 kr.
„ „ csomag theának „ 25 kr.
„ „ doboz növény-cukorkáknak „ 35 kr.
„ „ csomag kárpáti marhapornak „ 40 kr.

Ezen gyógyczikk megrendelhetők magánál a
készítőnél „gyógytár a magyar koronához“ Késmárkon.
Nyiregyháza: Stépan Agoston füszerkereskedőnél. Mis-
kolczon: Debreczeny Dániel, Hercz és Dr. Csáthy Szabó
gyógyzeresznél. Egerben: Schüttig János gyógy-
szeresznél. Debreczenben: Tamássy gyógyysz. Dr. Roth-
schnek Emil gyógyysz. Varga Antal gyógyyszeresznél, és
más városban.

Ezenkívül kaphatók „Hidlegelés elleni kárpáti cseppek“
1 üveg ára „ 40 kr.
pilula-alakban ára „ 80 kr.
czukorban egy czukorka ára „ 6 kr.

(3-1)

Értesítés.

Tisztelettel van szerencsém értesí-
teni a helybeli és vidéki t. cz. közön-
séget, hogy Nyiregyháza, folyó évi
april hó 15-én a Nagy-Debreczeni-ut-
czában levő **Szenyfi**-féle házban, az óvo-
da közelében, saját vezetésem alatt

LEÁNY-NÖVELDÉT

nyitok, melyben szakképzett tanerők
közreműködése mellett, különösen gond-
oskodva leend arról, hogy bármely
felekezeti növendék saját vallásában
alapos oktatást nyerhessen.

A délutáni órák mindennemű női
közimunkák tanítására fognak fordítatni.

A növendékek beíratási díjjal 50
krt fizetnek, tandíjjal pedig az I. osz-
tályban 2 frtot, a felsőbb osztályokban
3-4 frtot havonként előre. A gépen
való varrára és szabásra növeldebe-
lieket egy, mint megnötteket elfoga-
dok oktatás végett.

Teljes tisztelettel

Hein Róza.

(3-2) HIRDETÉS.

Gr. Desewffy Kálmán baronlaki pusztáján az ital-
mérési jog árverésútján bérbeadatik folyó évi april
24-ikétől 3 évre. A feltételek a baronlaki ispánságnál
megtekinthetők. Árverési határidő mart. 30-án a hely-
színén, mely is fekszik Gelse helység határában.

Iff. Hartstein Ignácznál jó minőségű

tölgyfának öle 9 frt.

Hirdetés.

A Feuermann Salomon csödtömögének
választmánya által hozott határozat folytán
a tömeghez tartozó

vaskereskedésben

levő árucikkék folyó hó 23-án és az után-
következő napokon végkiárulás útján elfog-
nak adatni.

Kelt Nyiregyháza, márt. 19-én, 1874.

Czukor József,
tömeggondnok.

Kényelmes lakás

az orosz-utca 574-dik száma alatt, az eddigi
ezredesi lak egyszobos, vagy két lakosztályra
átalakítva, jóvá Sz.-György naptól egy-
vagy több évre bérbe kiadó. (3-3)

Tanulónak

egy jó házból származott 14-15 éves fü
kedvező feltételek mellett minden perczben
feligodtatni Orbán Károly füszer és vegyes
kereskedésben.

Magvak

Gazdasági, konyha-kerti és virágmag-
vak ez időnyre már megérkeztek, melyek-
nek csiraképeségük és ugyanazonosságukérti
jótállás mellett számos megrendeléseket
kérvé

teljes tisztelettel maradtam
Orbán Vároly.